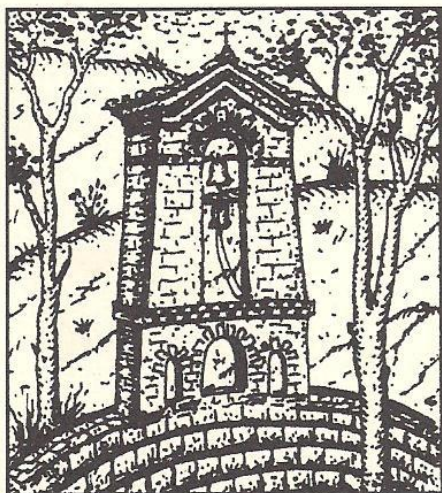

ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΙΘΗΚΟΝ;

Προσφορά αγάπης στήν προδομένη
μαθητιῶσα νεολαία

Ἔκδοσις
Ἰ. Μονῆς Εὐαγγελισμοῦ Πάρου

Η ΑΝΤΙΘΕΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΤΩΝ ΗΜΕΡΩΝ ΜΑΣ

Μέ ικανοποίησιν καί χαράν ὅλοι οἱ ἀγαπῶντες τήν Πατρίδα διαβάσαμε στόν Τύπο τίς δικαιολογημένες διαμαρτυρίες διαφόρων προσωπικοτήτων κατά τοῦ ἀθλίου βιβλίου τῆς Ἱστορίας τῆς ΣΤ' δημοτικοῦ.

Μέχρις ἐδῶ εὔ καί καλῶς καί ἀξίζουσιν συγχαρητήρια στούς ἀντιδράσαντας, οἱ ὅποιοι, δυστυχῶς, ἦσαν ὀλίγιστοι ἐν συγκρίσει πρός τούς σιγήσαντας καί μή διαμαρτυρηθέντας. Ὅσον ἀφορᾷ τά συλλυπητήρια, αὐτά ἀνήκουν στούς συγγραφεῖς τοῦ βιβλίου, τό Παιδαγωγικόν Ἰνστιτοῦτο καί τό Ὑπουργεῖο Παιδείας.

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἀνωτέρω εὐλόγως διερωτηθήκαμε: Τό 1976, ὅταν ἄρχισε ἡ καταστροφή τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης διά τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ μονοτονικοῦ, διατί οἱ φωνές πού ἀντέδρασαν ἦσαν τόσο λίγες; Ἀσφαλῶς πολλοί διέθεταν λόγον τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀλλά ἐσίγησαν! Μερικοί κάτι εἶπαν, ἀλλά τόσο δειλά, πού προκάλεσαν τήν θυμηδίαν τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία πραξικοματικῶς ἐπέ-

βαλε ως γλώσσα του Σχολείου και του Κράτους κατασκευάσματος με τό ὄνομα «Νεοελληνική»¹.

Ἐπῆρξαν βεβαίως καί οἱ ἐλάχιστοι ἐκλεκτοί πού διαμαρτυρήθησαν ἐντόνως, ἀλλά ἡ φωνή του ἐπνίγη στό πέλαγος τῆς γενικῆς ἀδιαφορίας. Συγχαρητήρια ἀνήκουν στόν κ. Ἰωάννη Κιτσαρᾶ διά τό ὑπέροχον ἔργον του: **Τό ἔγκλημα τοῦ αἰῶνος**, Ἀθήναι 1985, σσ. 552, τό ὁποῖον ξεσκεπάζει ὅλους καί ὅλα πού συνέβαλαν γιά τήν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐγκλήματος.

Τό μέγιστο κρῖμα ἀσφαλῶς φέρουν οἱ θεράποντες τῆς γλώσσης, καθηγηταί καί ἰδρύματα, οἱ ὁποῖοι ἀπράκτησαν προκλητικώτατα στό ἀνοσιούργημα τῆς ἀλλαγῆς, πού ὠδήγησε στήν σημερινή «ἀντιπαιδεία καί ἀγγλωσία»². Εἶναι τελείως ἀδικαιολόγητοι, διότι εἶχον πρόσφατο παράδειγμα πρός μίμησιν τούς Γάλλους συναδέλφους τους καί μαθητάς, οἱ ὁποῖοι στίς ἀρχές τῆς δεκαετίας τοῦ 1960 γέμισαν τούς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ, διαμαρτυρόμενοι, διότι ἡ Κυβέρνησίς τους ἀπεφάσισε τήν μή χρῆσιν τῆς περισπωμένης! Τό ἀποτέλεσμα ἦτο νά ἀποσυρθῇ τό Νομοσχέδιον!...

Μερικοί μάλιστα ἀπό τούς διαμαρτυρηθέντας προσφάτως διά τό βιβλίον τῆς Ἱστορίας ἦσαν ὥριμοι ἐπιστήμονες τό 1976. Τό μέγεθος τῆς τότε ἀδιαφορίας δυνάμεθα νά τό ὑπολογίσωμε ἀπό τήν σημερινή στάσι τους ἔναντι τοῦ μονοτονικοῦ. Ἀντί νά διαμαρτυρηθοῦν, ἔστω καί καθυστερημένα, ἐκδίδουν Λεξικά, ἀκριβῶς πρός ὑπε-

1. Ἰωαν. Κιτσαρᾶ, **Τό ἔγκλημα τοῦ αἰῶνος**, Ἀθήναι 1985, σ. 476.

2. Αὐτ. σ. 17.

ράσπιν και διαιώνισιν τῆς ἐπαράτου ἀλλαγῆς! (Βλ. π.χ. Λεξικόν Γ. Μπαμπινιώτη κ.ἄ.).

Ἄλλά καιρός νά πᾶμε τώρα σ' ἓνα ἄλλο τραγικό ἐρώτημα πού ἀπευθύνεται στούς ἀντιδράσαντας διά τό βιβλίον τῆς Ἱστορίας, ἀλλά και πρὸς ὅλους τούς συναδέλφους τους και διανοουμένους και κυρίως στά πνευματικά Ἰδρύματα τῆς χώρας.

Ὡς γνωστόν, ἀπό τό 1981 στά βιβλία Βιολογίας Γυμνασίου και Λυκείου διδάσκεται ἡ Θεωρία τῆς Ἐξέλιξεως. Ἡ θεωρία πού θέλει τόν ἄνθρωπο και τόν πίθηκον νά ἔχουν κοινόν πρόγονον, κάποιον «προπίθηκον». Ἔτσι παρουσιάζουν τήν διδασκαλίαν τῆς Ἀγίας Γραφῆς περί δημιουργίας τοῦ κόσμου και τοῦ ἀνθρώπου ὑπό τοῦ Θεοῦ ὡς... καθαρό παραμύθι, ἀφοῦ ΟΛΑ τά ὄντα προῆλθαν ἀπό ἓνα πρωτοοργανισμόν!

Γράφουν: «Τίς τελευταῖες ὅμως δεκαετίες τά ἀπολιθώματα πού ἔχουν βρεθεῖ, καθὼς και ἡ ἔρευνα σέ ἄλλες περιοχές τῆς Βιολογίας, ιδιαίτερα μάλιστα στή Μοριακή Βιολογία, δέν γεννοῦν καμμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὅπως και κάθε ἄλλος ὄργανισμός τοῦ πλανήτη, εἶναι προϊόν ἐξέλιξης³. Ὅλα ἔχουν προέλθει ἀπό ἓναν πρωτοοργανισμό⁴».

Καίτοι 150 Ἑλληνες Καθηγηταί Πανεπιστημίου διεμαρτυρήθησαν διά τό ἀνωτέρω βιβλίον στήν Καθημερινή (11.4.85), τό Ὑπουργεῖον Παιδείας «οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι».

3. Βιολογία Γ' Λυκείου, σ. 143, 146. Ἀθήναι 2003².

4. Βιολογία Α' Λυκείου, διαφόρων ἐκδόσεων.

Εὐτυχῶς ὅμως πού ὑπάρχει καί ἡ διεθνῆς κριτική τῆς θεωρίας αὐτῆς, ἡ ὁποία κονιορτοποιεῖ κυριολεκτικῶς τά ἀνωτέρω «ἐπιχειρήματα» τῶν ἐγχειριδίων τῆς Βιολογίας, οἱ συγγραφεῖς τῶν ὁποίων ζοῦν στόν δικό τους κόσμον, καθὼς καί οἱ πατρωνές τους⁵.

Ὅταν, λοιπόν, τό παιδί, μέ τέτοιες θεωρίες χάση τήν πίστη του σέ Θεόν προσωπικόν καί προνοητήν, ὅπως διδάσκει ἡ Ἁγία Γραφή, τί θά τόν ὠφελήσῃ νά μάθῃ ὅτι ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἦτο Μακεδών καί ὅτι οἱ Τοῦρκοι ἐνήργησαν τήν γενοκτονίαν τῶν Ποντίων;

Γιατί ν' ἀγωνίζεται γιά τήν πατρίδα καί τά ἰδανικά τῆς Φυλῆς, ὅταν χωρίς Θεόν «ὄλα ἐπιτρέπονται» καί ἀφοῦ ἐδῶ ὄλα τελειώνουν; «Φάγωμεν καί πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθνήσκουμεν» (Α΄ Κόρ. 15, 32).

Τί εἶναι ὅμως αὐτή ἡ θεωρία τῆς Ἐξελίξεως, πού τόσον ἀγαποῦν ὅσοι δέν πιστεύουν στόν Θεόν;

Κατ' ἀρχάς εἶναι μία θεωρία καί μόνον, χωρίς νά ἔχη καμμία σχέση μέ τήν ἐπιστήμη, πού στηρίζεται στό πείραμα καί τήν παρατήρησιν.

5. Σύγχρονα ἔργα κατὰ τῆς ἐξελίξεως πού δέν μνημονεύονται στίς σημειώσεις:

W. Griswell, Τό μεγάλο ψέμα, Ἀθήνα 1983², σσ. 142.

J. Sarfati, Refuting Evolution, USA 2005¹⁸, pp. 140, Vol 2, USA 2005⁴, pp. 235.

H. & J. Morris, The modern creation trilogy, USA 1997. Τόμοι I, σσ. 228, τόμ. II, σσ. 243, τόμ. III, σ. 203.

J. Sarfati, Refuting Compromise, USA 2004, pp. 411.

M. Denton, Evolution, a theory in crisis, USA 1985, pp. 368.

Ph. Johnson, Darwin on trial, USA 1993, pp. 220.

Uncommon Dissent, ed. by W. Dembski, USA 2004, pp. 366.

C. Cavarnos, Biological Evolutionism, USA 1997², pp. 93.

Γι' αυτό πολύ δικαίως ο έπιστήμων και άπολογητής κ. Άπ. Φράγκος θά γράψη:

«Έκείνοι πάντως πού έπικαλοϋνται τήν έπιστήμη για να υποστηρίξουν υλιστικές θεωρίες και άπόψεις πάνω σε θέματα δημιουργίας του κόσμου και τής ζωής, εξαπατούν τον σύγχρονο άνθρωπο, ένσυνείδητα ή άσυνείδητα, διότι έπιστημονική γνῶσι πάνω στα θέματα αυτά δέν μπορεί να υπάρξει, όσοδήποτε και αν προοδεύση στο μέλλον ή έπιστήμη, άφοϋ οϋτε παρατηρήσεις, οϋτε πειράματα μπορούν να γίνουν⁶».

Ποϋ είναι αι άποδείξεις των εξελικτικῶν, ότι ή ζωή προέκυψε από τήν νεκρή ύλην; Ο Dr. Jastrow, ίδρυτής και πρώην διευθυντής Διαστημικῶν σπουδῶν τής NASA γράφει:

«Σύμφωνα μέ τή Ιστορία αυτή (τής εξέλιξεως) κάθε δένδρο, κάθε φύλλο χλόης, κάθε δημιούργημα στή θάλασσα και στήν ξηρά εξελίχθηκε από ένα πατρικό κλωνάρι μοριακῆς ύλης παρασυρόμενο νοχηλικά μέσα σε μιá ζεστή λιμνούλα. Ποιά συγκεκριμένη ένδειξι υποστηρίζει τήν άξιοσημείωτη αυτή θεωρία για τήν προέλευσι τής ζωής; Δέν υπάρχει καμμία⁷!

Ο δέ διάσημος εξελικτικός τούς Πανεπιστημίου του Χάβαρντ Dr. G. Simpson σχολιάζει ότι τυχαία γένεσις τής ζωής «δέν συμβαίνει σε καμμία γνωστή περίπτωση⁸, επαναλαμβάνων τό άξίωμα του μεγάλου Παστέρ.

6. Άπ. Φράγκου, 'Από τόν πίθηκο; Άθήναι 1985, σ. 242.

7. Άπ. Φράγκου, 'Η συνωμοσία τής σιωπῆς, Άθήναι 1993, σ. 51.

8. Αυτόθι.

Τό θλιβερό εἶναι ὅτι τήν θεωρία αὐτή ἔσπευσαν νά τήν ἀσπασθοῦν οἱ μεγαλύτεροι ἐχθροί τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὁ καθένας γιά τόν σκοπόν του καί πρὸς στηριγμόν τῆς δικῆς του ιδεολογίας. Γι' αὐτό ὁ πνευματώδης Μπέρναρντ Σῶ θά γράψη.

Ἐπισημαίνει ὁ Δαρβῖνος «εἶχε τήν τύχη νά ἱκανοποιήσει καθένα πού ἤθελε νά ἐξυπηρετήσῃ τόν ἰδιοτελεῖ του σκοπό»⁹.

Στό στρατό τῶν ἐξελικτικῶν, ὅπως λέγονται, ὑπάρχει κάθε καρυδιᾶς καρύδι, μέ πρωταγωνιστάς τούς ἀθέους καί ἀρνητάς τοῦ Ἰησοῦ καί καταλαβαίνουμε τό γιατί.

Ἐάν ἡ ζωὴ ἐνεφανίσθῃ τυχαίως, τότε δέν ὑπάρχει ψυχή καί Θεός καί ἄρα οὔτε ἁμαρτία. Συνεπῶς ἐπιτρέπονται ὅλα, ἀφοῦ κατά τήν ἐξέλιξιν, ἡ ζωὴ ἀνήκει στόν ἰσχυρότερον.

Ἐτοι ἡ ἐξέλιξις ἀντικαθιστᾶ καί τήν θρησκείαν, ἀφοῦ διεκδικεῖ τήν μοναδικήν ἐρμηνείαν τῆς ζωῆς, τοῦ κόσμου καί τοῦ ἀνθρώπου.

Τά ἰσχυρά καί βαθύτερα **θρησκευτικά** θεμέλια τῆς ἐξελίξεως ἐκτίθενται προσφάτως ὑπό τοῦ Bozarth:

«Ὁ Χριστιανισμός ἐπολέμησε καί συνεχίζει νά πολεμᾷ καί θά πολεμᾷ τήν ἐξέλιξιν, διότι ἡ ἐξέλιξις καταστρέφει ὀλοσχερῶς καί τελείως τόν ἀκριβῆ λόγον τῆς ἐπί γῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ...

Καταστρέφει τά περὶ Ἀδάμ καί Εὔας καί τῆς προπατορικῆς ἁμαρτίας, ὑπό τά ἐρείπια τῶν ὁποίων κεῖνται τά ἄθλια λείψανα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἐάν ὁ Ἰησοῦς δέν ἦτο ὁ Λυτρωτής πού πέθανε γιά

9. Ν. Βασιλειάδη, Ἐπισημαίνει ὁ Δαρβῖνος καί θεωρία τῆς ἐξελίξεως, Ἀθήναι 1995⁷, σ. 119.

τίς ἀμαρτίες μας, καί αὐτό ἀκριβῶς ἢ ἐξέλιξις κηρύσσει, τότε ὁ Χριστιανισμός εἶναι ἓνα τίποτα»¹⁰.

Οἱ πρῶτοι ὀπαδοί τοῦ Δαρβίνου μέ κορυφαῖον τόν J. Huxley εἶχαν δηλώσει θριαμβικά, ὅτι μπορεῖ νά δημιουργηθῆ νέα θρησκεία, βασισμένη ἀκριβῶς στήν ἐξέλιξη.

«Τό ἐξελικτικόν ὄραμα μᾶς δίνει τήν δυνατότητα νά διακρίνωμε, καίτοι ἀτελῶς, τά χαρακτηριστικά τῆς νέας θρησκείας, ἢ ὁποία εἴμεθα σίγουροι θά ἐμφανισθῆ γιά νά ὑπηρετήσῃ τίς ἀνάγκες τῆς ἐρχομένης ἐποχῆς»¹¹.

Θά δηλώσῃ, ἐπίσης, ὁμοῦ μέ τόν Bronowski: «Ἡ θρησκεία εἶναι βασικῶς μία στάσις ἀπέναντι τοῦ συνόλου κόσμου. Ἔτσι ἢ ἐξέλιξις παραδείγματος χάριν, δύνατον νά ἀποδειχθῆ μία ἀρχή τόσο ἰσχυρά στό νά συντονίζῃ τά πιστεύω καί τίς ἐλπίδες τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως ὁ Θεός (τό ἔκανε) στό παρελθόν»¹²!

Συνοψίζων τάς ἀνωτέρω θέσεις ὁ γνωστός ἐξελικτικός καί καθολικός «ιερεὺς» Teilhard de Chardin, θά γράψῃ: «Ἡ ἐξέλιξις εἶναι ἓνα γενικό ἀξίωμα εἰς τό ὁποῖον ὅλες οἱ θεωρίες, ὅλες οἱ ὑποθέσεις, ὅλα τά συστήματα ὀφείλουν τοῦ λοιποῦ νά προσκυνήσουν, προκειμένου νά εἶναι λογικά καί ἀληθῆ.

Ἡ ἐξέλιξις εἶναι ἓνα φῶς πού φωτίζει ὅλα τά γεγονότα· μία τροχιά τήν ὁποία ὅλες οἱ γραμμές σκέψις πρέπει νά ἀκολουθήσουν· αὐτό ἀκριβῶς εἶναι ἢ ἐξέλιξις»¹³.

10. Duane Gish, *Creation Scientists Answer their critics*, USA 1993, p. 30.

11. Αὐτόθι, σ. 31.

12. Αὐτόθι.

13. Αὐτ. σ. 28.

Δυστυχῶς, ὡς ἀποδεικνύεται σαφέστατα, αὐτό τό ἀξίωμα τοῦ ἀθέου Chardin ἀκολουθεῖ, ἢ σύγχρονος Ἑλληνική παιδεία, **παρασύρουμε εἰς τό χάος τήν νεολαία μας.**

Ἐδῶ πρέπει νά τονισθῇ ὅτι οὔτε ὁ Δαρβῖνος δέν εἶχε ἀρνηθῇ τήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ στό θέμα τῆς Δημιουργίας, ἀφοῦ ἔγραφε:

«Οἱ πράξεις τῆς γένεσης, τόσο τοῦ εἴδους ὅσο καί τοῦ ἀτόμου, εἶναι τέτοιες, ὥστε νά μή μπορούμε νά τίς δεχτοῦμε, ὅτι εἶναι ἀποτέλεσμα τυφλῆς τύχης... Ὅλα τά μεγάλα πνεύματα ἀπαντοῦν καταφατικά γιά τήν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ»¹⁴.

Στό σημεῖο αὐτό ὁ Δαρβῖνος συμφωνεῖ μέ τόν Νεύτωνα καί τήν ὠραία ὁμολογία του:

«Εἶναι τυφλός καί μωρός αὐτός πού δέν βλέπει καί δέν ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἀρίστη καί σοφωτάτη διάταξη τῶν ὄντων ὀφείλεται εἰς τήν παντοδυναμία καί πανσοφία τοῦ ἀπείρου Δημιουργοῦ»¹⁵.

Ἀκόμη καί ὁ Βολταῖρος ἀναγκάστηκε νά γράψῃ, παρατηρώντας τήν Δημιουργίαν.

«Ὁ κόσμος αὐτός μέ φέρνει σέ ἀμηχανία, γιατί δέν μπορῶ νά δεχθῶ, πῶς αὐτό τό ρολοῖ (τό Σύμπαν), δουλεύει χωρίς ὠρολογοποιό»¹⁶.

Ὅταν δέ ἐσχάτως ὁ Ἀϊνστάϊν ρωτήθηκε γιά τούς νόμους πού διέπουν τήν διάδοσιν τοῦ φωτός, εἶπε: «...ἐπειδή ὅ,τι πιστεύαμε μέχρι χθές, ἂν δέν ἀνατραπεῖ αὔριο,

14. Τ. Κιλίφη, Τό σύμπαν καί ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως, Ἀθήναι 1985, σ. 98.

15. Αὐτ. σ. 117.

16. Αὐτ. σ. 99.

θά αναθεωρηθεῖ ὅπωςδήποτε, σᾶς λέω ὅτι τό φῶς ταξιδεύει ἀπλά καί μόνο, **διά τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ**»¹⁷.

Ὁ ἴδιος θά δηλώσῃ ἀργότερα: «Ὅταν ὁ Θεός ἔφτιαχνε τόν κόσμο... δέν ἔπαιζε ζάρια», ἀπαξιώνοντας συγχρόνως κατ' αὐτόν τόν τρόπον συλλήβδην τήν «καθαρή τύχη» τοῦ Μονό καί ΟΛΕΣ μαζί τίς θεωρίες τῆς ἐξελίξεως»¹⁸.

Ἀκόμη καί ὁ φανατικός ὀπαδός τῆς ἐξέλιξης Thomas Huxley θά ὁμολογήσῃ σέ στιγμές νηφαλιότητος.

«Ἡ δημιουργία, στή συνήθη ἔννοια τῆς λέξης, εἶναι τέλεια κατανοητή. Δέν εὐρίσκω καμμιά δυσκολία νά καταλάβω ὅτι, κάποτε τό σύμπαν δέν ὑπῆρχε καί ὅτι ἔγινε σέ ἔξη ἡμέρες (ἢ ἀκόμη, ἂν τό προτιμᾶτε, σέ μιά στιγμή) ἐπειδή ἔτσι θέλησε κάποιος ὄν πού προϋπῆρχε.

Μετά ἀπό αὐτά, ἐπί τοῦ παρόντος, τά λεγόμενα a priori, ἐπιχειρήματα κατά τῆς ὑπάρξεως Θεοῦ καί, σέ περίπτωση πού ὑπάρχει Θεός, κατά τῆς δυνατοτήτάς Του νά προβῇ σέ πράξεις δημιουργίας, μοῦ φαίνονται ὅτι στεροῦνται κάθε λογικῆς βάσης»¹⁹.

Καί γιά νά ἀναφερθοῦμε σέ νεωτέρους πολεμίους τῆς ἐξελίξεως παραθέτομεν τά κατωτέρω χαρακτηριστικά ἀποσπάσματα.

17. Αὐτ. σ. 100

18. Ἀθ. Ἀβραμίδη, Ἡ προέλευση τοῦ κόσμου καί τῆς ζωῆς καί οἱ θεωρίες τῆς ἐξελίξεως, Ἀθήναι 2006, σ 65, 66. Πρβλ. Ian Stewart's, Παίξει ὁ Θεός ζάρια; (Κυκλοφορεῖ σέ ἑλλην. μετάφρασιν).

19. D. Gish, Ἐξέλιξη; Τά ἀπολιθώματα λένε ὄχι, Πρέβεζα 1985, σ. 194.

- «Οί κοσμικοί μύθοι τῆς ἐξελίξεως εἶχαν «ἓνα καταστροφικό ἀποτέλεσμα στήν ἐπιστημονική ἔρευνα», ὀδηγώντας στήν διαστροφή, σέ ἄχρηστη ἀμφισβήτησι, καί στήν ὀλική κακή χρῆσι τῆς ἐπιστήμης».

- «Ὁ ἐξελικτισμός εἶναι ἓνα ὠραῖο παραμῦθι γιά νεαρούς. Ἡ θεωρία αὐτή δέν βοήθησε σέ τίποτε τήν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης. Εἶναι ἄχρηστη».

- «Οἱ ἐπιστήμονες πού πρόκειται νά διδάσκουν, ὅτι ἡ ἐξέλιξις εἶναι ἓνα γεγονός τῆς ζωῆς, εἶναι πολύ ἀντιανθρωπισταί καί ἡ ἱστορία πού λένε εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἀπάτη μέχρι τώρα. Στήν ἐξήγησι τῆς ἐξελίξεως δέν ἔχουμε οὔτε ἓνα γιῶτα γεγονότος».

- «Εἶμαι προσωπικά πεπεισμένος, ὅτι ἡ θεωρία τῆς ἐξελίξεως, εἰδικώτερα ἡ ἐπέκτασι στήν ὁποία ἐφαρμόσθηκε, θά εἶναι ἓνα ἀπό τά μεγαλύτερα ἀστεῖα στήν ἱστορία τῶν βιβλίων τοῦ μέλλοντος. Οἱ μεταγενέστεροι θά θαυμάζουν τό ὅτι μιά τόσο ἀδύνατη καί ἀμφίβολη ὑπόθεσις μποροῦσε νά γίνη ἀποδεκτή μέ τήν ἀπίστευτη εὐπιστία πού ἔχει»²⁰.

Τόν Νοέμβριο τοῦ 2004 στίς Ἑνωμένες Πολιτεῖς ἔγινε δημοσκοπήσι ἀπό τόν μεγάλο Ραδιοφ. Σταθμόν CBS διά τό θέμα τῆς ἐξελίξεως, μέ τά ἀκόλουθα ἀποτελέσματα.

55% ἐδέχθησαν ὅτι ὁ Θεός ἐδημιούργησε τόν ἄνθρωπον στήν παρούσα μορφή του, ἐνῶ **87%** ἀπέρριψαν τήν ἐξέλιξι²¹!

20. Ἄπ. Φράγκου, μν. ἔργ. σ. 109.

21. The faithful steward, Boston 2006, No 25, p. 7.

Γι' αυτό ἄς τό μάθουν καί οἱ πάντοτε καθυστερημένοι ἄθεοι τῆς νεοελληνικῆς κολτούρας, ὅτι: «ὁ Δαρβινισμός εἶναι πιά ξεπερασμένος ἐπιστημονικά. Ἔχει πεθάνει ἀπό χρόνια, ὅπως ἔγραψε ὁ διάσημος ἐπιστήμων Χάνς Ντρίς (Driesch), μαθητής τοῦ Χαϊκελ»²².

Τό 1980 ἔγινε στό Σικάγο ἕνα ἐπιστημονικό διεθνές Συνέδριο μέ γενικό θέμα τήν «Μακροεξέλιξη».

Στό Συνέδριο αὐτό εἶχαν πάρει μέρος γεωλόγοι, παλαιοντολόγοι, οἰκολόγοι, γενετιστές καί ἐμβρυολόγοι παγκοσμίου κύρους.

Τό συμπέρασμά του τό ἐδημοσίευσαν οἱ Sunday Times (8.3.81) ὑπό τόν ἐξῆς τίτλον:

«Ἐνα ἱστορικό Συνέδριο στό Σικάγο, ἀμφισβητεῖ τήν πενηντάχρονη κυριαρχία τῆς σύγχρονης Συνθετικῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως»²³.

Καί γιά νά πᾶμε στά πιά νεώτερα, παραθέτομεν τήν ἄποψιν τοῦ ἱατροῦ καί καθηγητοῦ τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν κ. Ἀθ. Ἀβραμίδη, ἀναφορικῶς πρός τό DNA τοῦ ἀνθρώπου καί τήν σχέσιν αὐτοῦ πρός τήν ἐξέλιξιν.

«Ὅπως ἔχει διαπιστωθεῖ, τό D.N.A. ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας, φύλου, χρώματος ἢ τόπου κατοικίας στή Γῆ, εἶναι πανομοιότυπο κατά 99,9%. Δέν μπορεῖ ἐπομένως νά ὑποστηριχθεῖ καί καμιά γονιδιακή ὑπεροχή ἐνός ἀνθρώπου ἔναντι κάποιου ἄλλου, ὅπουδήποτε στή Γῆ, γιά τή στήριξη φυλετικῶν διακρίσεων, κοινωνικῶν ἢ ἄλλων, βάσει γονιδιακῶν διαφορῶν.

22. Τιμ. Κιλίφη, μν. ἔργ. σ. 97.

23. Νικ. Βασιλειάδη, μν. ἔργον, σ. 135.

Προφανώς διότι, όλοι οι άνθρωποι δημιουργήθηκαν ίδιοι, έξ ενός ανθρώπου προερχόμενοι, του οποίου κληρονομοῦν ἀπαρεγκλίτως τις ἀρχικές βασικές καταβολές.

Καί ἐπιβεβαιώνεται ἐπιστημονικῶς, ὕστερα ἀπό 2000 χρόνια, ἐκεῖνο τό ὁποῖο εἶπε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στόν Ἄρειο Πάγο: «...ἐξ ενός αἵματος πάν ἔθνος ἀνθρώπων...» (Πράξ. Ἄπ. 17,26). Δηλαδή: Χωρίς νά μεταβάλλεται ὁ κληρονομικός κώδικας, οὔτε μέ τήν «ἐπιλογή τοῦ ἰσχυρότερου» τοῦ Δαρβίνου, οὔτε μέ τήν «προσαρμογή» τοῦ Λαμάρκ, οὔτε μέ τις «μεταλλάξεις» τοῦ Ντέ Βρίς, οὔτε μέ τήν «καθαρή τύχη» τοῦ Μονό - τῶν διαφόρων δηλαδή θεωριῶν τῆς Ἐξελίξεως.

Εἶναι ἐπομένως δικαιολογημένη καί διά τῆς μεθόδου τοῦ ἀποκλεισμοῦ τῶν ἄλλων ἐρμηνειῶν, ἡ θέση ὅτι, ὁ γενετικός κώδικας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὑπέρ τῆς ἀπόψεως ὑπάρξεως **Σοφοῦ Δημιουργοῦ**»²⁴!

Τά ἀνωτέρω συμφωνοῦν μέ τά συμπεράσματα τοῦ Francis Crick –Νόμπελ γιά τό DNA– ὁ ὁποῖος καίτοι ἄθεος ὁμολογεῖ τά ἐξῆς:

«Υπάρχει κάποια ἀνωτέρα δύναμη πού κατευθύνει τήν ζωή καί τήν συμπεριφορά τῶν ζωϊκῶν συστημάτων καί πού δέν μπορεῖ νά ἐξηγηθῆ μέ τις ἐπιστημονικές δοξασίες μας»²⁵!

Ὁ ἡμέτερος Γιάννης Κωστώφ συνέγραψε ὠραία μελέτη κατά τῆς ἐξελίξεως, τῆς ὁποίας ὁ τίτλος εἶναι πολύ ἐπιτυχής: «**Συμβολή στήν τελετή λήξεως τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως**», μέ τόν χαρακτηριστικόν ὑπότιτλον: –Ἡ πῶς

24. Ἄθ. Ἀβραμίδη, μν. ἔργον, σ. 60.

25. Νικ. Βασιλειάδη, μν. ἔργ., σ. 147.

οί εξέλικτικοί ἐλίσσονται γιά νά πείσουν ὅτι τά εἶδη ἐξε-
λίσσονται— Ἀθήναι 1988, σσ. 306.

Τό αὐτό ἔπραξε ἐνωρίτερον ὁ γνωστός θεολόγος Νικ.
Βασιλειάδης, τό βιβλίον τοῦ ὁποίου κυκλοφορεῖ ἤδη σέ
ἐβδόμη ἔκδοσιν.

Δυστυχῶς ὅμως τό Ὑπ. Παιδείας δέν ἀπασχολεῖται μέ
τέτοιες ἐργασίες, τό δέ Παιδαγωγικόν Ἰνστιτοῦτον, ὡς
ἀποδεικνύεται, τό διακονοῦν ἄνθρωποι πού ἀδιαφοροῦν
γιά τήν ἀλήθειαν, τήν Ἑλλάδα καί τήν νεολαίαν της, μέ
συνοδοιπόρους δυστυχῶς τήν πλειοψηφία τῶν ἐκπαιδευ-
τικῶν!

**Προσπαθοῦν πάση θυσία νά ἀνατρέψουν ἐκ θεμελίων
κάθε πίστιν εἰς Θεόν καί Πατρίδα!**

Πολύ σωστά ὁ Ἀπ. Φράγκος θά γράψη: «Ἡ μονο-
μερής καί κατά τρόπον ἀναγκαστικό καί πιεστικό, ὅπως
γίνεται μέ τά σχολικά βιβλία ἢ τήν διδασκαλία στά scho-
λεῖα, μετάδοσι προσωπικῶν μεταφυσικῶν δοξασιῶν τῶν
ἐκάστοτε συγγραφέων ἢ διδασκόντων, εἶναι ὄχι μόνο ἀ-
παράδεκτη γιά ἐπιστήμονες πού σέβονται τόν ἑαυτό τους,
τήν ἐπιστήμη καί τήν ἀλήθεια, ἀλλά καί αὐτόχρομα —ἄς
ἐπιτραπῇ ἡ βαρειά ἔκφρασις— **καπηλευτική τοῦ ὀνό-
ματος τῆς ἐπιστήμης**, καί ὄχι ἀντικειμενική πληροφόρη-
σι. Ὁ κάθε ἐπιστήμων ἢ συγγραφεύς ἔχει τήν δυνατό-
τητα, σέ ἄλλα δήματα καί χώρους, πού βρῖσκονται ἔξω
ἀπό τό σχολεῖο, νά διαδίδῃ τίς προσωπικές του δοξα-
σίες, ἀλλιῶς ἡ προπαγάνδα ἰδεῶν καί ἀντιλήψεων του
μέ πιεστικά μέτρα στά σχολεῖα τῆς χώρας εἶναι ταυτό-
χρονα καί ἐπαίσχυντη δειλία»²⁶.

26. Ἀπ. Φράγκου, Ἀπό τόν πίθηκο, Ἀθήναι 1985, σ. 245-6.

Μετά από όλα τά προαναφερθέντα, αν ήθελε κάποιος νά οδηγηθῆ σ' ἓνα συμπέρασμα, πολύ εὐκολα θά κατέληγε στό ὅτι ὅλα ὅσα εἰπώθηκαν ἀπό τό Δαρβίνο καί συντηρήθηκαν μέ διαφόρους τρόπους ἀπό τούς Νεοδαρβινιστάς εἶναι ἓνα σύνολο ἐσκεμμένων λαθῶν, ἐπιστημονικῶν παραβιάσεων καί ἀπόκρυψης στοιχείων.

Πρωτίστως σ' ὅλους αὐτούς ἐνυπάρχει (φανερὰ ἢ ἀδιόρατα) ἡ πεποίθηση ὅτι ὁ Θεός-Δημιουργός δέν ὑπάρχει καί γίνεται φανερή ἡ ἐπιδίωξη πῶς στό βωμό αὐτῆς τῆς θέσης πρέπει νά θυσιαστοῦν τά πάντα, ἀκόμη καί ἡ ἐπιστήμη, τήν ὁποῖαν ἐπαγγέλονται ὅτι ὑπηρετοῦν»²⁷.

Καί καταλήγομεν μέ τήν γνώμην τοῦ συγχρόνου κορυφαίου ἀντιεξελικτικοῦ ἐπιστήμονος D. Gish: «Ἡ ἄρνηση ἐκείνων, πού ἀποτελοῦν τό κατεστημένο στούς ἐπιστημονικούς κύκλους, νά παραδεχθοῦν ὅτι μπορεῖ ἡ δημιουργία νά εἶναι ἡ ἐναλλακτική λύση τῆς ἐξέλιξης, κατά πρῶτο καί κύριο λόγο βασίζεται στήν ἐμμονή τους σέ μία καθαρά ἀθειστική, ματεριαλιστική καί μηχανιστική ἐξήγηση τῆς προέλευσης τῆς ζωῆς, μέ παράλληλο ἀποκλεισμό κάθε ἐξήγησης πού βασίζεται στήν πίστη σέ ὑπαρξη Θεοῦ...

Μετά ἀπό πολλά χρόνια ἐντατικῆς μελέτης τοῦ προβλήματος τῆς προέλευσης τῆς ζωῆς ἀπό βιβλικῆς καί ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι τά γεγονότα τῆς ἐπιστήμης διακηρύττουν ὅτι ἡ εἰδική δημιουργία εἶναι ἡ μόνη λογική ἐξήγηση τῆς προέλευσης τῆς ζωῆς.

27. Βασ. Πολίτη, 'Ἐξέλιξη ἢ Δημιουργία, Ἀθήναι 2004, σ. 62.

Τό «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...» εἶναι σήμερα ἡ πιό ἐπίκαιρη (up-to-date) διακήρυξη, πού μπορεῖ νά κάνη κανεῖς γιά τήν προέλευση τῆς ζωῆς»²⁸.

Τελειώνοντας ἐρωτῶμεν: Ποῖο βιβλίο βλάπτει τούς μαθητάς, ἡ Ἱστορία τῆς ἔκτης Δημοτικοῦ ἢ τό ἄθεο κήρυγμα τῆς Βιολογίας; Ἀσφαλῶς καί τά δύο, ἀλλά τό δεύτερο δέν βλάπτει ἀπλῶς, ἀλλά φονεύει κυριολεκτικῶς τίς ψυχές τῶν νεαρῶν μαθητῶν, τίς ὁποῖες ὀδηγεῖ «ἐπιστημονικῶς» στό μονοπάτι τῆς ἀθεΐας καί τοῦ μηδέν!

Ἀκριβῶς γι' αὐτό τόν λόγο, ἀπό τούς γονεῖς μέχρι τήν Ἀκαδημία καί τήν Ἐκκλησίαν, κυρίως αὐτήν, ἀπλώνεται ἡ εὐθύνη γιά τίς ἄθεες Μασονομαρξιστικές θέσεις τοῦ συστήματος τῆς Παιδείας μας. Πρέπει νά τεθῆ ὅπως οἰσδήποτε ἕνα τέρμα σ' αὐτόν τόν κατήφορο, καί αὐτό θά γίνη μόνον ὅταν τεθῆ προηγουμένως ἕνα ἄλλο τέρμα στήν ἔνοχον σιωπήν τῶν ὑπευθύνων...

I.O.A.

Ἰούλιος 2007

28. D. Gish, Ἐξέλιξη; σ. 195.

«Εἶναι τυφλός καί μωρός αὐτός πού δέν βλέπει καί δέν ὁμολογεῖ ὅτι ἡ ἄριστη καί σοφωτάτη διάταξη τῶν ὄντων ὀφείλεται εἰς τήν παντοδυναμία καί πανσοφία τοῦ ἄπειρου Δημιουργοῦ».

Ἰσαάκ Νεύτων

«Ὁ Δαρβινισμός ἔχει πεθάνει ἐδῶ καί χρόνια».

Χάνς Ντρις (Driesch)

«Ὅταν ὁ Θεός ἔφτιαχνε τόν κόσμο... δέν ἔπαιζε ζάρια».

Ἄ. Αἴνστάιν